

24 Прави тънко платно, и продава: и дава
пески въ търговци ге.

25 Въ крѣпостъ и великолѣпїе (е) - шлемена:
и веселисе за къдѣщето врема.

26 Отвара устата си съ мѣдростъ: и по а-
зкикатъ ѝ (е) законъ благословенъ.

27 Бѣдна е во устроенїе на-домжтъ си, и
хлѣбъ лѣнивъ не ѹаде.

28 Чадата ѝ станватъ и милуватъ я: можо
ѝ, и хвали я (и говори):

29 Многш дѣцери се принесоха достойни, но
ты си преъходна ѿ сички.

30 Прѣятността (е) лѣжлива, и красотата
свѣтна: онаа жена којто има страхъ Господень,
она ще сѧ похвалява.

31 Длите ѝ ѻа пледжтъ на-рѣцѣте ѝ: и дѣ-
лата ѝ нека я похваляватъ во братыте.

ЕККЛЕСІАСТА.

ГЛАВА І.

(Соломонъ поучава че сичко щото е на свѣтать суетни и не-
постоянио. Увѣрива това сось опѣтъ щото е направилъ.)

СЛОВЕСА на-Екклесіаста, сына Давидова,
цара во Іерусалимъ.

2 Света свѣтствъ, рече той Екклесіастъ: свѣ-
тата свѣтствъ, все свѣтѣ.

3 Кој ли полъза на човѣка ѿ сичката мѣ
тровѣ, щото се трѣди подъ слѣнцето?

4 Родъ прехожда, и родъ прихожда: а зем-
лята стои во вѣкъ.

5 И изгрѣюва слѣнцето, и захожда слѣнцето;